

[Ebba Strange]

egentlig udpeges, fik man i hvert fald gennem ministeriet sikret, at det, der skete på den pågældende skole, lå inde under højskolelovens formålsparagraf og bestemmelser.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg er i den situation, at jeg i denne sag også kan takke et bredt udsnit af Folketingets partier for tilslutning til lovforslaget om folkehøjskoler, efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejdsskoler.

Jeg synes, at alle partier med undtagelse af Fremskridtspartiet, som denne gang var det parti, der valgte at stå af, varsler en god fremtid for denne skoleform, som er et helt unikt element i vores samlede uddannelseslovgivning i Danmark, hvor man kan fastholde en betydelig offentlig forpligtelse til at sikre skolernes eksistens og samtidig give dem en udstrakt frihed til at indrette sig og tilrettelægge deres virksomhed; jeg tror, det er overordentlig værdifuldt for hele samfundets udvikling.

Jeg glæder mig også over, at det har været muligt i den videreførelse af lovforberedelsesarbejdet, som blev en følge af, at regeringen trak det tidligere lovforslag tilbage, at skoleorganisationerne bag disse skoleformer er gået konstruktivt ind i arbejdet sammen med ministeriets medarbejdere og nu i det store og hele kan give dette lovforslag deres opbakning. Traditionen for, at der var et sådant godt og nært gensidigt forpligtende samarbejde mellem skoleformernes repræsentanter, regering og Folketing, som har været gældende i mange år, mener jeg er værdifuld at holde fast på.

Jeg skal ikke gå ind i mange enkeltheder. Der er jo stort set tilslutning til lovforslagets hovedprincipper, og meldingerne taler om, at der sker en yderligere forbedring med dette lovforslag. Ordførerne har givet udtryk for, at en række af de enkeltheder, man gerne vil have lov at se på, mest egner sig til udvalgsarbejdet.

Jeg skal dog gøre et par enkelte bemærkninger. Jeg er selv meget tilfreds med, at der har kunnet opnås enighed om at bruge begrebet folkelig oplysning som det fælles hovedsigte. Jeg forstår i øvrigt godt fru Ebba Stranges overvejelser over begrebet.

I bemærkningerne til lovforslaget står der jo, at ud over at folkelig oplysning skal forstås som oplysning om de folkelige fællesskaber, indbefatter det også tolkning af tilværelsen og

meningen med livet – det er ikke så lidt, disse skoler tager på sig!

Men det er en udmærket forpligtelse at holde dem fast på, når de hver især som skoleform, hvad enten det er højskoler eller efterskoler, husholdnings- eller håndarbejdsskoler, har deres eget særpræg, deres egen profil.

Jeg forstod, at fru Eva Møller – og jeg kan godt huske det – havde givet fuld tilslutning til det tidligere forslag fremsat af en af hendes partifæller, men også kunne give tilslutning til dette forslag med mindre forbehold. Jeg forstår helt nuancen og skal under udvalgsarbejdet se, om jeg kan medvirke til at klare nogle af de problemer af, som fru Eva Møller havde.

Fru Eva Møller satte et lille spørgsmålstegn ved rigtigheden af at have en kursusuge af fire døgn varighed, og det samme gjorde fru Mariann Fischer Boel. Lad os se på det under udvalgsarbejdet. Det har været et ønske, der har været fremsat, og vi har fundet det rigtigt at indarbejde det i forslaget her.

Jeg hæftede mig ved, at fru Mariann Fischer Boel sagde, at der måske fandtes en mellem-løsning, og jeg skal da ikke afvise, at vi måske kan finde den. Lad os se på det, når udvalgsarbejdet går i gang.

Fru Ebba Strange hæftede sig ved den ansvarsfordeling, der nu er mellem bestyrelse og forstander, og som jeg mener rigtigt fortolket er den mest fornuftige, men jeg kunne høre på spørgsmålet og udlægningen, at det kunne være, vi skulle vende det en ekstra gang under udvalgsarbejdet for at være sikre på, hvordan denne ansvarsfordeling mellem bestyrelsen på den ene side og forstanderen på den anden side skal forstås, og om det så i øvrigt er den rigtige. Af gode grunde mener jeg, at vi har fundet den rigtige balance.

Der har været rejst spørgsmål om sammensætningen af skolekreds og repræsentantskab og hermed også af bestyrelsen. Jeg har megen forståelse for ønsket om at få demokratiet til at virke så ægte og tæt på, som det blev sagt, som overhovedet muligt. Når vi er vejet tilbage for at imødekomme ønsket fuldt ud, som det har været fremsat, hænger det sammen med en juridisk vurdering, hvor vi mener, at vi måske kan komme på kant med grundloven ved den fortolkning, og det er der selvfølgelig ingen der ønsker.